

stande. Baaede til Høvedelse af Statshøjheden og til Sikkerhed imod indre Uroligheder og Opstande vilde det være særdeles ønskeligt, om en dansk Drlogsmand kunde være stationeret ved Serne, helst Naret rundt, men i alt Fald en saa stor Del af de tolv Maaneber, at Flaget jevnlig kunde vises saavel i vore egne, koloniale Havne som i de nærliggende, fremmede Kolonier. Det er ikke Tanke, at nogen Del af en saadan Drlogsmands Besætning skulde afgives til fast Tjeneste iland; men hvis Noget skulde hælde, som gjorde Krav paa en hurtig Kraftudvikling, vilde selv en mindre Drlogsmand for et kort Lidsrum kunne lade et betydeligt Lod i Vægtstaaen, og dens blotte Nærværelse vilde udøve et moralsk Tryk til at forhindre Excesser, saa at Foranstaltningen vistnok vilde kunne tillade nogen Formindsfelse af den faste Militærstyrke paa Land. Det var vel heller ikke umuligt at kombinere en saadan Udkommando af en Drlogsmand til Vestindien med de planmæssige Øvelser og Udrustninger. Men da Forholdene i Vestindien netop for Liden kræve særlig Forsigtighed og Agtpaagivenhed, anses det for rigtigt, at der snarest muligt tages Bestemmelse om Udsendelse af et Skib, der kan indtage Korvetten „Dagmars“ Plads. Paa Finansloven for 1880—81 var der forlangt en dertil sigtende Bevilling for „Diana“, som dog udstemtes i Folketinget. Denne Bevilling foreslaas optagen i nærværende Lovforslag.

Den Byrde, som ved Lovforslaget paalægges den danske Statskasse, er meget betydelig, og om den end kan formindskes med c. en Trediedel ved Refusion af Udgifterne for St. Thomas' Vedkommende, hvorom Bestemmelse vil kunne tages i den Lov, som næste Aar skal fastsætte Koloniens Tilskud til de almindelige Statsforbrønde, saa er det sandsynligt, at en lignende Refusion ikke i en nærmere Fremtid kan ventes for St. Croix' Vedkommende. Med Hensyn til tilfornævnte D synes det derfor naturligt, at der, naar Møderlandet skal overtage en saa væsentlig Byrde, samtidig ogsaa fra Dens Side fordrer Offre i Retning af den koloniale Selvstændighed, der blev den tilbed ved Loven af 1863 paa Basis af, at den selv vilde kunne afholde alle sine Udgifter. Mindretallet kunde derfor anse det for billigt, om Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag skete paa Basis af, at en sli i hvert Fald faktisk Suspension af Kolonialraadets lovgivende Myndighed gennem Anordninger midlertidigt foranlediges fra Regjeringens Side, ligesom man ogsaa ved denne Betragtning kan finde det forsvarligt at give Loven en midlertidig Natur ved f. Ex. at lade den foreløbig gjælde for en kortere Periode. Naar Mindretallet har anset 4 Aar at være en passende Grændse for denne midlertidige Tilstand, er Grunden følgende:

Foruden det ubetinget vigtigste Spørgsmaal for St. Croix' Fremgang, nemlig Fortrøstning

hos dem, der ville nedfætte sig paa Den, til, at der gives Garanti for Ro og Orden og Sikkerhed for Liv og Eiendom, er der andre Spørgsmaal, som med Hensyn til Dens Opkomst spille en væsentlig Rolle og som det er af Betydning at faae en saa fylbig Besvarelse af, at man derpaa kan bygge en bestemt Formening om, hvad der fra Statens Side yderligere bør gøres for at bringe Den frem til en bedre økonomisk Stilling.

Som saadanne Spørgsmaal kunne nævnes, om Jordbunden paa St. Croix endnu har bevaret sin lovprieste Frugtbarhed, og om Dyrkningsmaaden er af den Beskaffenhed, at den kan holde Skridt med Sukkerproduktionens Udvikling i hele den øvrige Verden. Det vilde være særdeles ønskeligt at faae dette undersøgt af Sagkyndige, som forene theoretisk med praktisk Indsigt. I nogle Forbindelse hermed staar det Spørgsmaal, hvilken Indflydelse det oprettede Jellesukkerfægeri har udøvet paa Sukkertilvirkningen, om det er bragt til at arbejde tilfredsstillende, om det giver et passende Udbytte af den anvendte Kapital, og om det mulliggjør Dyrkningen af mindre Jordlodder, kjøbte eller forpagtede af Smaafolk, især af Negerracen. Herefter maa det afgøres, om det vil være rigtigt eller nødvendigt at anlægge endnu et Sukkerfæteri ved Bestinden, og paa hvilken Maade eller i hvilken Udstrækning Staten skulde komme et saadant tilhjælp.

I den med Lovforslaget fulgte Kommissionsbetænkning af Marts 1879 er der desuden peget hen paa mange andre ønskelige Reforme: Søndring i Fængslerne imellem Forbrødere og Saadanne, som kun have gjort sig skyldige i Kontraktbrud; større Tydelighed af Reglerne for Arbejdsherrens og Arbejdernes gjensidige Forhold; Indretning af en Art Løngarbejdsanstalter; en ny Fattiglovgivning, der vistnok vil blive særlig nødvendig efter Regulatorernes Ophævelse og Indførelse af kortvarige Kontrakter; Forbedring af Skoleundervisningen; Udvikling af Bæge- og Jordemodervæsenet; Oprettelsen af et Hospital; Ansættelsen af Dyræger; Omfjorg for Træplantning o. s. v. Hertil kommer en Omordning og Udvikling af Beskæftningsforholdene med det Formaal at tilveiebringe forpøgede Indtægter.

Mindretallet tror, at disse Spørgsmaal bedst og hurtigst kunde klares ved at der under den fornævnte, midlertidige Periode for den til Diemedets Opnaaelse nødvendige Tid afjungerebes den med uvidet Myndighed for St. Croix' Vedkommende forsynede Regjeringsmyndighed et Par Mænd, der vare i Besiddelse af den fornødne juridisk-administrative og agronomiske Dygtighed til at staa Regjeringsmyndigheden bi ved en gennemgribende Undersøgelse af disse Forhold. Mindretallet formener nu, at det ovenfor angivne